ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΙΖΑΣ ΥΠΕΡ ΚΟΔΡΙΚΑ

1817

Ἔμελλε
τὰ γράμμ
ἡ ὀρχή το
ρος ἐν
Λογογ
νος, ἔχει
ταυτῷ και
νάρι, ὁ
κοὶ τὰ ὀν
φόμεθα,
μένων ἔκο
ὄχι ἐφημε
οἱ ἄνθρωπ
διδασκαλ

(α) Γε
Ἕλληνας

αἰσχρ
εἰπῶμ
„ Ὁ
„ Γιὰ
„ Ἔξ
„ Τοῦ

σκοπὸ
δάξου
τοῦ κ
μᾶς τ
λεγομ
αὐτοῦ
ζουν τ
τες εἶ
ΤΡΟ
ἰδίας τ
ἅρματ
ςασιν
σκώλυ
δὲ ἀρχ
φανερ
μορμο
ὁποῖοι
δράμα
ἄκρα
αὐτὸ τ

(β)
θος λέ

Εἰς

ὑπέπεσεν

γενῶν του

πειαν ἔγ

ἐπιςολὴν,

λογίας ὀπ

τον ὕφος

Κοδρικᾶς

μήτε του

ἀλλ' ἔγρ

εὐλαβούμ

ὁ ἄνθρωπ

γελμα, κ

καὶ ὡς ἔτ

ἀληθείας·

νένας ἄλλ

τοῦ Κορ

κακῇ μοίρ

εἰς ὅλας

φὴ, διηρ

δὲ Γραικο

γονται. Ἡ

Αἱρέσεως"

δῶς τὰ ἐχ

σεμνοπρεπ

ὁποῖος μή

ὡς φύσει Ἕ

Ἕλλην,

Ἀυτι

τῶν λ

ἦτον

ζιζάν

σονομ

Γένος

σιάρχ

εἶναι

θητῶν

σημεί

καὶ α

„ πο

„ χό

ὅλους

χεται

Θὼς

εἶναι

γνησί

γίαν

καινο

Θεύη

φρασ

νου τ

του

κοδοξ

ΔΗΜΟΣ

κεραυνοφό

ταῖς φωνα

μάςιγα τῆ

μάςιξ τῆς

μαντεῖον

Φατρια

τὸ φόρεμ

θώρακα

σιν, καὶ

κῶδες ὄνο

βάλλουν π

πειαν λόγ

ὀνομάζου

τος τοῦ ἐ

μὲ αὐθάδ

τὰ ἀποτ

ὀπαδούς τ

κολογίαν

Πόσας σ

ἔφθασεν

θοῦσα ὅλ

ἔξοδα με

Α'φ

ςῶν του,

τῶν οἰκεί

τώρα εἰς

ἀπὸ τὴν

χρηματικ

ποιος
κριθῇ
γαλητ
σχυντ
δύναμ
τια τ
νων Α'

ἀπ' α
τὴν ὁ
δὲν ἀξ
αὐτοὶ
διατρ
ἀθλι
τὴν λ
μα τ
φοράν
λὴν, ε
λοιπὸν
τοὺς ἔ
μὲ τὰ
τῆς ὑπ
πως τ

Ἕλλη
ΣΙΟΙ
σε Ν
ΜΗ Κ
ΚΑΘ

ΣΕΒΩΝΤ
ΕΘΝΟΥΣ
τοὺς δύω τ
ὡς σεμνοπρ
των ΩΣ Υ
Ὅσους ἀνέγ
προσωπικῶ
ἀπλῶς ἀνα
αἰσχρολογί
ἀποςρέφετα
σχέσεις και
γου, εὐλα
γωγικῶς π

Οἱ ο
τὸν Συγγρ
ἐξουθενοῦν
τα, τὰ ὁπ
πειαν δὲν

Τὸ Α
μίαν Αἵρεσ
κοραῗςα

Ὅτα
χάος τῶν
φίλοι τοῦ
Αἱρέσεων,
Σκεπτικῶν,
τησιν τῆς
λόσοφοι. ʽ
λατον φιλο

ἀποτελ
Ἀλεξα
φίαν,
τῶν πα
τῶν δι
πλατ

Ο
δὲν ἐσ
νεοφανσ
ἐν Αἰγ
εἰς τὴν
πόλιν,
φους,

Α
γαλανθ

Α
ὁ παδ
τωνισ
Ἑρμῆ
Σακκᾶ,
πογει
μας,
ΡΟΥΝ

Ε
φίας τ
Γραικῶ

Τ
δρικᾶ
ναι α

[illegible]
[illegible]

νὰ καθ
μοῦ δι
τίνα χρεία
πός του δ
τὴν πραγ

Μὰ
εἶχαν παρ
λεκτος
κτος; και
ἀλλ' ἡμε
γομεν, ὁ
νῶν ὡς χ
παρ' Αἰσω
χαιοτάτου

Αὐτ
τοῦ Ἰσοκ
ὁ Δάσκ
τὸ ὁποῖον
κῆς Γλ
βάρβαρον
ἐν γένει
σοφώτα
ΚΤΟΥ Τ
ΛΗΣΜΟ
νὰ φέρῃ
τὸ τῆς σο
ὀλίγην γυ
φορὰν ὁπ
τοῦ Ἰσοκ

Λουκι
γικῶς
κἀνένας
ἐνεςῶτ
,,
,,καὶ
,,ἀνθ
ῥητορι
ξυπάζ
χιλιάδ
Ἀρχιε
Γεροαι
τῆς Κ
καὶ ἔδ
ὅμως
ροντα
ὄχλος
νος τ
ἔθνος
καὶ τὸ
λάδα ε
κίαν ε
ρίσκον
πως δ
ἢ τὰ
τιμότε
,,καὶ
,,παρ
ἤθελεν

ἔγραψε
Σχολ
μίαν πρ
τοῦ ἐπι
χρεία ν
πρὸς τε
εἰς ἀνθ
οἱ λόγο
νὰ ἔχου
ὑποθέση
ΛΥΠ
ριποιήσε
μὲ ὅλου
θος κατ
γουν, δὲ
πρὸς τοὺ
κουτὰ εἰ
τὸ νὰ μ
γει τὴν Σ
καὶ τὸν
ἂν τρίζῃ
ἂν κρώζῃ
λογίας,
ἀπαθέσατ
ὅμως διὰ
λοιπὸν ὡ
μενος τὰ
καθ' οὓς
καὶ ὁ Γ

μολ. ἐ
τὴν ὀ
καθαρί
νὰ γρά
πρὸς ἐ
ὅσου κ
"
δὲν εἶ
εἶναι τ
σεσηπ
σαν·
ὁ τρόπ
πικῶς

κομμα
ὁποῦ
ξεύρου
τες εἰ
τὴν Π
γλω
παράξ
εἶναι
σεως
Κορ
πὸν ν
Γλῶσ
ὅλαι

Γραμ

μέσα
οὐδαμ
τηγορί
μωρο
τὴν
τὸ καλ
ὅλην τ
οὐδὲ λ
αὐτῆς
εἰκοσήν
ρου πο
ὑπαγορ
А
τοῦ ἀει
παρεξή
ΖΟΥΝ
χρόνους
διάζῃ
δειξις π
ἀναςάτ
καὶ τὸ
νόμιον
ὕςερον
Βιϐλ.)
τέδωκα
Συγγρα
λήνας·

ὁποίου ν
φωτέρους
Πο
παρὰ νὰ
ΟΙ ΔΗ
συχον αυ
28) τ
νὰ ἔχουν
γένει ὅλο
τικὸς τοῦ
Τὰ
ΟΙ ΔΗΝ
χίαν τοῦ
τεταραγμ
τὰ τῆς ἐ
νους συμ
ὅτι τοὺς
θρωποι
Ἡμ
τὰς αὐτο
ξεβράκοτο
νον ὁ Ῥά
τῆς, καὶ
των καὶ α
λέγῳ συμ

(α) Ἕνας
κον
σκοπ

πολιτ

ἔφθασ

(ὡς λ

καὶ κα

ὅμως

ὡς λέ

ἑνὸς ἑ

ςαυτα

κὸν κό

Λυκοῦ

κεῖ μ

λευ ὑ

τησιν

Ι

σκληρό

θησαν,

ἐξελέξ

ἔγιναν

λέγομε

τὰ ὀνο

ἕνας

γελί

λε τ

καὶ σ

μοι,

πεύθ

τεύμ

σαν το

ή) ὅπ

κώτερο

ὅρους τ

ἐγὼ

Κ

εὔκολα

τί παθο

Π

δὴ ὁ Κ

ςαίνο

νία,, αι

ἐκεῖνο

Βάμβα

δευμέ

μεταφ

τατος

τὸ δι

τὸν π

ρῃ ὅλ'

τῶν Εὐ

Δι

νίαν καὶ

εἰς τὸν Κ

φρονο

ἀδικο

Α'

(α) Ο'

λογικῶν

Ἑλλάδος

ὅτι ε

ἰξεύρο

ςρεφό

νίαν τ

εἶναι

λέγχε

βαρισμ

καὶ στ

φέροντ

Κωμῳ

Αἱρεσι

(ὅρ·

λοιπὸν

παθὴς,

τὸν ὀνο

λογία

ὅτι ὁ

κοινω

πεν ὅτ

αι πρ

γράφε

μοῖρα

τερον κ

τὴν ὁπο

ἄνδρα, (

λέξις πε

ὁ συκοφ

δηλ· τὰ

ἀθῴου Γ

ὁ σεβά
τυ κὰ
Κοδρι
σθες δ
Κοδρικᾶ

Δὶ
ὡς ἀπαι
διατρ
τοῦ π
Κοραῖς
Ἐπιτρ
(σελ·
ὁ ἐξ ὄρο
της αὐ
ἔφα) δὲν
(ὑποσημ

Ἐν
εἰς μίαν
πρὸς το
ρὶς νὰ
ρικὴν ζεύφ
μανδρίτην
τὸν ἀπα
ἐκεῖνοι
νος ὁπο
κεῖνοι
των, κ
τρώσῃ σὸ
τικὰ ὑπου

καὶ τ

χιμα

ρίση

κολο

τὰ τ

μήτε

σα ἔτ

τοῦ,

εἶναι

ὅτι δ

σθαι

Νὰ

χικῆ

„Πό

παρὰ

τὸ τῆς

κικῶς,

μὲ τὸ

Ἀλ

τὰς ἐ

πορνεύ

του δὲ

ράζο

τος κα

43) ὁ

ὄχι μ

εἰς τὸν

Δ

θαυμασ

καὶ γε

Ε

50.) ε

θίον τ

Σ

όντι κ

κᾶς (ω

Τε

καὶ ὑπόλ

πρὸς ἔνα

ἀνασηκώ

δεῖξαι τ

ὅλον ἔχθ

τέρας

δαῖον ὅτ

αὐτὴν π

τοῦ ἐναν

νὰ ἐρωτ

πὸν ἐπιτ

ἀπόδειξα

τὸν Κα

τοῦ Αὐ

δαρος

νὰ προσκ

Ὁ

ἀξιοκατα

Ζ΄.

ρον
κοι
„νό
λαϐε
θος,
τῦτ
βάθο
μους,
τὴν
δέχετ
δὲ οὔ
συνή

κομμ
τοὺς
οἱ Κ
αὔτη
μοθέ
λόσοφ
τῶν λ

τοῦ Κ
τευ,
τιφά
σοςά
ταύτ
καθ'
Ἕλλη

τικα
δρικᾶ·
δον τῆ
Ἕλλην
ῶν με
γυμνάσ
νος κα
ἐκ τοῦ
κὰς σ

μὴ ζ
γενικ
σιν τῶν
λογί
Ἑλλ
λογίο
βάρβα
τηργ
ρου μ
Ἑλλ
σεση
τὰ λ
ἀνας
Ἡ Ἑ
μὴ τ
ζοντα
δὲν π
χειρί
μὴ πε

μα

πα

ἀνάξ

τὰ σ

κὴν·

ποθέ

ἢ τὸ

πεῖς

ρον

ματα

γνώμ

λιτεύ

κείνου

καὶ σ

τῆς σ

δες,

Εὐγε

τόπου

μας,

Μπα

ΓΕΝ

τικὸν

κάλο

κᾶς κ

ΔΙΑΦ

ξευρα

σκευάσ

ἀπ' ὅσ

αὐτὸν

λέξις ν

πορεῖ ν

ἔχομεν

νοίας τ

ὁ Κοδρ

οὗντες

Ἕλλην

Κοδρικ

γει
μο
μα
Γρ
ἀπο
φρά
ἰδιω
ἐμφ
ἐξερ
δη
γει·
ἄρα

ῥαφ
κῆς
δύω
μον

ταφ

γίς
λαδ
τοὺς
τὰ
σχον
Μεσ
αὐτο
σις

Ἀβρ

λέγων

τῶν,

συμφ

τὰς φ

τισμ

πότε

O

γενῶν τ

καὶ καθ

ἔρεμβ

Μὰ ποῦ

ματικὴν

ἐδιδάχθ

τροπαὶ

τύπον μ

θος οὖσ

σχήμασι

θη τῶν

φεῖς δὲ

κατὰ

οὗ ὁ Δ

ΑΠΟ Α

ὁποῖοι ἐχ

τὴν συγγ

ρέσῃ ὁ ὁ

νατον κα

περπηδή

πέτραν τ